

Chương 4: Ma Vương Thành (4) - Đại Công Chúa

(Số từ: 3374)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

21:22 PM 24/04/2024

Cô gái mà tôi nói chuyện cùng không ai khác chính là Charlotte de Gardias, Đại Công Chúa Đế Quốc Gardias, Đế Chế lớn nhất trên lục địa.

Giả sử đây giống như những tình huống phổ biến.

Giả sử tôi thực sự là một tù nhân trong Ma Vương Thành và tôi thực sự bị chứng mất trí nhớ.

Sau đó, tôi tiếp tục cố gắng đưa một cô gái đang khóc ra khỏi phòng giam mà không biết chuyện gì đã xảy ra, an ủi cô và thậm chí còn lấy đồ ăn vì tôi thương cô vì đã chết đói như vậy. Tuy nhiên, cô thực chất lại là Công Chúa Đế Quốc bị Quân Đoàn Ma Vương bắt giữ!

Vậy thì giả sử tôi được cứu cùng với Công chúa.

Vì vậy, hãy nói rằng Công chúa muốn bảo họ đối xử với tôi bằng sự tôn trọng tối đa.

Cách diễn đạt tốt nhất phù hợp với điều này là “thật sáo rỗng”.

Tuy nhiên.

Tôi là ác quỷ đã thay đổi diện mạo bằng Ngụy Trang Hạ Cấp Thuật.

Gì cơ, chẳng phải tôi sẽ phát điên nếu mọi chuyện phát triển như vậy sao?

Tôi được dẫn ra khỏi Ma Vương Thành như một con bò bị dẫn đến lò mổ, và đến một nơi gần doanh trại của tổng tư lệnh đồn trú của Quân Đội Thảo Phạt Ác Quỷ, cách xa chiến trường.

Vô số Phù Thủy và linh mục đến gần Công chúa và ngay lập tức hành động. Họ cũng thực hiện một số biện pháp đối với tôi.

Thật may mắn là tôi không có bất kỳ thuộc tính Undead nào nên Hồi Phục Thuật mà các linh mục sử dụng cho tôi không gây ra thiệt hại hay gì đó. Thật may mắn là tôi không có thể chất đào thải Thánh Lực.

Tất nhiên, tôi đã biết rằng điều đó sẽ không thành vấn đề. Nếu vậy thì tôi thậm chí đã không cố gắng để được con người giải cứu.

Chẳng bao lâu sau, tôi trở thành một kẻ khốn nạn bản thủ, có rất nhiều người bám lấy tôi để tắm rửa, lau chùi cho tôi. Đó là một

ngày nắng nóng nhưng nỗi sợ có thể chết nếu phạm sai lầm đã khiến tôi vượt qua tất cả.

Ví dụ, nếu một Phù Thủy làm phép để giải trừ những lời nguyền lên tôi, mọi thứ sẽ kết thúc. May mắn thay, một số lượng lớn quân đội đã được điều động để lục soát Ma Vương Thành, và việc họ chăm sóc Công chúa có vẻ khó khăn vì có rất nhiều người bị chảy máu và bị thương trong lực lượng Phù Thủy.

Tuy nhiên, câu hỏi đặt ra là Charlotte có bản chất tốt bụng hay bằng cách nào đó cô lại thích tôi?

“Hãy chăm sóc người này. Dù sao thì anh ấy cũng là ân nhân của ta mà.”

Cuối cùng, vấn đề là cô quan tâm đến tôi quá nhiều.

Dù bản thân thiếu sức lực nhưng cô vẫn liên tục dặn dò họ phải chăm sóc tôi trước. Tôi cúi chào cô gái mà tôi đã vòng tay ôm cách đây không lâu.

“K, không. Không sao đâu ạ, thưa Công chúa. Tôi ổn mà. Vâng, tôi thực sự khỏe rồi ạ.”

Thực ra tôi cũng chẳng làm được điều gì đặc biệt cả.

“Anh nói mình bị mất trí nhớ. Chắc hẳn anh đã bị một lời nguyền nặng nề giáng xuống mình.”

“K, không, không phải vậy đâu ạ! Tôi không cần phải nhớ. Vâng, nó không phải là một vấn đề lớn đâu ạ.”

“Chuyện đó...”

Không, tôi biết cô là một cô gái tốt, nhưng cô có thể cho tôi thử một chút được không?

Cô đang cho tôi quá nhiều thứ chỉ vì một chiếc bánh quy.

Cuối cùng, tôi được phép nằm trong phòng riêng cạnh doanh trại sau khi thuyết phục được các y tá, những người thậm chí không thể nghỉ ngơi để chăm sóc tôi và Công chúa. Họ gần như sụp đổ.

Đầu tiên.

Tôi có cảm giác như mình vừa thoát khỏi hang động sụp đổ chỉ để nhảy vào miệng hổ.

[Sự Kiện Hoàn Thành - Sự Sụp Đổ]

[Bạn nhận được 100 Điểm Thành Tích.]

Bằng cách nào đó tôi đã vượt qua được rào cản đầu tiên..

Sự quan tâm của Công chúa dành cho tôi rất kiên trì.

Sau khi sơ cứu cần thiết xong, Công chúa gọi tôi trở lại doanh trại.

Có một lượng lớn thức ăn được đặt trên bàn.

“Anh đã lâu không thể ăn ngon được. Nên cứ ăn đi.”

“Ồ, vâng.... Vâng ạ.”

Tuy nhiên, tôi không thể dễ dàng chạm vào nó. Lúc này có quá nhiều ánh mắt đang nhìn tôi. Công chúa nhìn tôi chăm chăm và gật đầu như thể cô hiểu chuyện gì đang xảy ra.

Cô dường như nghĩ rằng tôi là người không thể nuốt được dù chỉ một hạt cơm nếu có quá nhiều người nhìn tôi.

Công chúa nhìn những người bảo vệ, Phù Thuỷ và linh mục xung quanh.

Hãy ra ngoài và đợi lệnh.

“Nhưng, nhưng thưa Công chúa...”

“Không phải là Ma Vương đã chết và nơi này trở nên an toàn sao?”

Theo mệnh lệnh nhẹ nhàng của Công chúa, mọi người rời khỏi doanh trại, chỉ để lại tôi và Công chúa ở lại. Cô lặng lẽ nhìn tôi.

“Chúng ta hãy ăn nhanh nào.”

“Vâng, hả? Aaa, vâng. Vâng.”

Công chúa nắm lấy chiếc đùi gà tây nướng bằng tay không và bắt đầu cắn vào đó.

“.....”

Có vẻ như cô đuổi họ ra ngoài vì muốn ăn uống thoải mái.

“Ồ, Ồm..... Ồ. Ch, chúng ta không bị gì sao...?”

Nếu một người nhịn đói trong thời gian dài và ăn thứ như thế này, chẳng phải nó sẽ gây ra vấn đề ở dạ dày và có thể dẫn đến tử vong sao?

Cô có tin tưởng các linh mục bên ngoài rất nhiều không?

“Anh cũng vậy. Ăn nhanh đi.”

Chẳng ích gì khi nói với cô điều đó.

Bữa ăn khá thịnh soạn nên tôi có thời gian sắp xếp lại suy nghĩ của mình trong khi Công chúa nhai ngấu nghiến.

Trong phần Mở Đầu, Ma Vương Valier đã chết, nhưng có một tình huống đã xảy ra trước đó.

Một cuộc chiến toàn diện giữa con người và Ma Giới được gọi là Quỷ Chiến, aka Nhân Ma Đại Chiến.

Đương nhiên, vì đang có chiến tranh nên Anh Hùng đã tiêu diệt Ma Vương. Mặc dù cuối cùng họ đã tiêu diệt lẫn nhau.

Mặc dù lý do đằng sau cuộc chiến vẫn chưa được biết nhưng nó được bắt đầu dưới cái tên Ác Quỷ. Ma Vương Valier có lực lượng vô cùng mạnh mẽ và cố gắng khiến Liên Minh Nhân Loại đầu hàng.

Valier đã sử dụng các điệp viên của mình ẩn náu trong nhiều bộ phận khác nhau của Lực Lượng Nhân Loại để bắt cóc những nhân vật chủ chốt của Liên Minh. Ông ta bắt cóc chính các chính trị gia, các vị Vua, các chiến binh quyền năng và các Phù Thủy hoặc gia đình của họ để ngăn cản họ tham gia vào cuộc chiến.

Và con tin quan trọng nhất chính là Đại Công Chúa Đế Quốc Gardias và mẹ cô.

Valier đã thành công trong việc bắt cóc Hoàng hậu và Công chúa. Nếu Hoàng Đế rút khỏi cuộc chiến, rõ ràng các thế lực khác sẽ nối tiếp nhau theo sau.

Tuy nhiên, Hoàng Đế biết rằng việc từ bỏ Nhân Ma Đại Chiến sẽ là một sai lầm lớn. Nếu Đế Quốc rút lui, nó sẽ bị phá hủy.

Cuối cùng, ông ta không còn lựa chọn nào khác ngoài việc từ bỏ con tin và phát động một cuộc chiến tổng lực. Tất cả các con tin đều bị giết, nhưng sau nhiều biến cố, Công chúa vẫn sống sót.

Có phải nó giống như vậy không?...?

Không, tôi không nghĩ vậy.

Chúng ta hãy suy nghĩ về nó.

Đó chắc chắn là một tiểu thuyết tôi đã viết, nhưng thành thật mà nói, tôi không thể nhớ từng câu một. Phần Mở Đầu tương đối ít đáng nhớ hơn. Rốt cuộc thì tôi đã viết phần đó lâu nhất rồi.

Công chúa, người đang ăn trước mặt tôi với khuôn mặt dễ thương, không phải là nhân vật chính trong tiểu thuyết học đường của tôi.

Thành thật mà nói, tôi thậm chí còn không biết tên cô là Charlotte de Gardias. Không phải là tôi không nhớ, mà ngay từ đầu tôi đã không biết. Không phải là không nhớ tên người đi ngang qua mà sau này nhìn thấy tên người đó viết trên giấy là “Ồ, đúng là có người như thế.”.

Tôi không thể nhớ được tên của Công chúa chút nào.

Hãy suy nghĩ thêm về điều này.

Những gì tôi viết đã trở thành hiện thực.

Kết quả là tất cả những phần mà tôi không tưởng tượng đều được lấp đầy.

Đây là thế giới mà tôi biết, đồng thời, là một thế giới chứa đầy những thứ mà tôi không hề nhận ra.

Những người lính canh cửa bên ngoài đều có quá khứ riêng, nhưng tôi không biết họ. Mặc dù đây là thế giới mà tôi nghĩ ra, nhưng mọi chuyện diễn ra như thế này là điều đương nhiên. Rốt cuộc thì điều này giống như những thiết lập ảo đột nhiên trở thành hiện thực.

Vì vậy, trên thế giới này sẽ luôn có những sự kiện xảy ra dù tôi chưa mô tả chúng và cũng phải có những sự kiện đã xảy ra rồi.

Có những điều trong quá khứ, hiện tại và tương lai mà tôi không hề biết.

Tuy nhiên, những câu tôi viết chắc chắn sẽ trở thành hiện thực.

Hoàng Đế đã từ bỏ các con tin và phát động một cuộc chiến tổng lực. Việc chinh phục Ma Giới đã thành công và nếu Hoàng Đế rút khỏi cuộc chiến vì các con tin, ông ta sẽ nhận được rất nhiều phản ứng dữ dội từ những người tham gia khác và khả năng Đế Quốc sụp đổ vì điều đó là không hề nhỏ.

Điều này là đúng.

Và tôi chưa bao giờ viết bất cứ điều gì về Đại Công Chúa, điều này chắc hẳn khá quan trọng đối với câu chuyện chính. Tất nhiên, đây chỉ là một chuyện bình thường trong đời sống học đường, tuy nhiên lịch sử của Hoàng gia cũng được đề cập đôi chút.

Tuy nhiên, Đại Công Chúa đã ở ngay trước mặt tôi nhưng tôi chưa bao giờ viết bất cứ điều gì về cô gái này. Mặc dù đây có thể là một suy luận sai lầm, nhưng nếu có một nhân vật đóng vai Công chúa bị Ma Vương bắt cóc thì sao? Chẳng phải tôi đã ép cô vào câu chuyện và khiến cô trở nên quan trọng hơn sao?

Một nhân vật quan trọng chắc chắn sẽ xuất hiện trên sân khấu chính, đi chệch khỏi câu chuyện chính không phải là điều nên xảy ra.

Mặc dù Công chúa sẽ chiếm một vai trò quan trọng ở phần sau của câu chuyện nhưng cô thậm chí còn không xuất hiện trong tương lai.

Cô là Đại Công Chúa sống sót sau Nhân Ma Đại Chiến đó?

Tuy nhiên, tại sao nhân vật này không xuất hiện và tại sao tôi, với tư cách là người viết, lại không biết gì về cô?

Tôi không còn lựa chọn nào khác ngoài coi tiểu thuyết của chính mình như một lời tiên tri nào đó. Tôi đã phải làm một điều kỳ lạ là tôi phải diễn giải bài viết của chính mình.

Người viết thường không biết gì về những dấu tích của câu chuyện, tuy nhiên bây giờ tôi đang trải qua những dấu tích đó. Bây giờ chúng sẽ và sẽ chứa đầy những thứ mà tôi không biết, bằng thứ gì.

Tôi phải xác định những khoảng trống của câu chuyện đã được lấp đầy khi thế giới này trở thành hiện thực và kết nối chúng với tương lai mà tôi biết.

Tôi phải suy luận câu chuyện hai chiều này ảnh hưởng như thế nào đến tương lai mà tôi biết. Công chúa hiện tại đã được giải cứu như thế này, nhưng cô lại không hề xuất hiện trong câu chuyện của Hoàng gia trong tương lai.

Tôi phải tìm ra câu trả lời bằng cách sử dụng hai sự thật.

Có hai câu trả lời có thể xảy ra.

Thứ nhất.

Sự tồn tại của tôi bằng cách nào đó đã khiến nàng Công chúa đáng lẽ phải chết ngay lập tức sống lại.

Không có gì lạ khi Công chúa đang khóc một mình có thể tự kết liễu đời mình. Ngoài ra, cô còn bị suy dinh dưỡng trầm trọng. Tuy nhiên, liệu điều đó có thể được giải quyết chỉ bằng một chiếc bánh quy không? Dù sao đi nữa, có khả năng sự tồn tại của tôi đã cứu được Công chúa. Nó rất thấp, nhưng nó vẫn tồn tại.

Thứ hai.

Câu trả lời khả thi này dựa trên giả định rằng có thể đã có một sự kiện lớn xảy ra trong tiểu thuyết của tôi mà tôi không hề biết.

Chẳng hạn, những sự kiện lớn mà tôi viết vẫn sẽ diễn ra như dự định. Có thể có những lý do khác đằng sau đó.

Vì vậy, giả sử sự kiện A đã xảy ra. Tôi đã viết mô tả cho nó, nhưng đằng sau hậu trường, có thể có một yếu tố hoàn toàn khác khiến sự kiện A xảy ra.

Giả sử tôi đã viết, nó chỉ xảy ra một cách bất ngờ. Tôi nên làm gì trong trường hợp đó? Giả sử lý do được viết một cách vô trách nhiệm như vậy.

Tuy nhiên, sẽ không quá vô lý nếu có một cốt truyện, một lý do khiến điều này xảy ra vào thời điểm thế giới này trở thành hiện thực. Nói cách khác, có thể đã có một sự điều chỉnh xác suất nào đó.

Đó là điều đã xảy ra khi tôi thử sử dụng Cuộn Dịch Chuyển Thuật cách đây không lâu.

Vì vậy, tôi biết những sự cố nào sẽ xảy ra trên thế giới này, nhưng không biết tại sao. Đây là một tình huống rất kỳ lạ. Tất cả điều này xảy ra bởi vì tôi đã viết câu chuyện này một cách vô trách nhiệm và thô bạo mà không giải thích rõ ràng mọi chuyện.

Đây có phải là hình phạt của tôi vì đã không chính xác?

Vì vậy, trừ khi tôi là nguyên nhân khiến Công chúa sống sót, nếu không thì chỉ còn một câu trả lời nữa.

Cô sẽ bị giết hoặc sẽ chết sớm.

“Tại sao anh không ăn đi?”

Nàng tiểu Công chúa dễ thương bình tĩnh hỏi tôi.

Ngay cả trong những câu chuyện thể loại slice-of-life, nhân vật phản diện vẫn cần thiết. Có thể có những câu chuyện slice-of-life không có nhân vật phản diện, nhưng chúng thuộc hàng kiệt tác. Sự hiện diện của một nhân vật phản diện đã đơn giản hóa quá trình kể chuyện. Nếu chỉ viết một kẻ xấu đã làm việc đó thì người ta có thể giải thích được rất nhiều điều.

Tại sao hắn làm điều đó? Nếu ai đó hỏi điều gì đó như thế này, người ta chỉ có thể giải thích rằng “Bởi vì hắn là kẻ xấu, haha”.

Vì vậy, tôi không đủ tài để viết một câu chuyện slice-of-life mà không có nhân vật phản diện.

Nhân vật phản diện chính của [Ma Vương Đã Chết] là Hoàng tử Bertus de Gardias.

Có một số nhân vật phản diện nhỏ, nhưng Hoàng tử thì hơi khác một chút. Nếu người ta gọi những kẻ phản diện ở Học viện là loại cầu thả và hạng hai thì Hoàng tử mới là người thực sự. Hắn là loại người có âm mưu giết người. Tôi đã đặt ra cho hắn sự sắp đặt rằng hắn sẽ làm bất cứ điều gì để trở thành Hoàng Đế tiếp theo.

Từ quan điểm của Bertus, sự tồn tại của Đại Công Chúa sống sót trở về sau khi bị Ác Quỷ bắt cóc sẽ chỉ là cái gai trong mắt hắn. Chỉ vì cô đã trải qua khó khăn như vậy, Công chúa sẽ ở một vị trí thu hút được rất nhiều sự chú ý, và xét về việc cô là Đại Công Chúa thì quyền kế vị ngai vàng của họ cũng sẽ tương tự.

Bertus sẽ rất khó chịu khi biết rằng Đại Công Chúa còn sống chứ không phải đã chết. Tất nhiên, hắn đã nghĩ rằng cô đã chết, nhưng cô đã sống sót trở lại.

Nếu đúng như vậy thì rất có thể Charlotte sẽ sớm bị Bertus hoặc một trong những người của hắn giết chết.

Charlotte sẽ chết ở hậu trường tại dấu tích của câu chuyện chính. Cô thậm chí còn không thể tham gia vào câu chuyện chính.

Charlotte có lẽ sẽ chết sớm. Khả năng cô thậm chí sẽ không đến được Đế Quốc cũng không thấp.

Charlotte sẽ sớm gặp nguy hiểm. Tôi không biết làm thế nào mặc dù. Trong khi tôi đang nghĩ về điều đó, Công chúa thở dài khi cuối cùng cô cũng đã no.

Liệu tôi có thể cứu được cô gái này không?

Đời tôi như “chiếc lá cuối cùng”, tôi có tư cách gì để quan tâm đến mạng sống của người khác không?

Chẳng phải sẽ tốt hơn cho tôi nếu Charlotte chết ở đây và các Phù Thủy quay lưng lại với tôi sao?

Ngay khi ý nghĩ đó lướt qua tâm trí tôi, một cảm giác kinh hoàng chạy dọc sống lưng tôi.

Tôi là một người bình thường. Đây không phải là một tình huống bình thường, nhưng tôi vẫn chỉ là một người bình thường. Chỉ nghĩ đến việc lên kế hoạch sống sót bằng cái chết của một cô bé như vậy thôi cũng đã khiến tôi cảm thấy chán ghét bản thân mình rồi.

Charlotte là đồng minh thân thiết nhất của tôi và cô đang ở trong tình thế không biết khi nào đầu mình sẽ bị chặt đứt. Tuy nhiên, có Charlotte bên cạnh tôi sẽ khiến cô trở thành một thế lực lớn, bất kể tình huống bất ngờ nào có thể xảy ra trong tương lai.

Chúng ta hãy nghĩ như vậy.

Lần duy nhất chúng tôi có thể nói chuyện là bây giờ. Sau khi bữa ăn kết thúc, lính canh sẽ quay trở lại. Sau đó chúng tôi không thể nói về bất kỳ điều quan trọng nào.

Làm thế quái nào mà tôi phải truyền đạt cho cô biết rằng mạng sống của cô đang gặp nguy hiểm? Làm sao tôi có thể giải thích tại sao tôi biết điều đó?

Charlotte lau vết dầu mỡ trên khóe miệng khi nhìn tôi.

Ánh mắt vốn ngây thơ và trong sáng của Charlotte cho đến bây giờ dường như đột nhiên trở nên lạnh lùng.

Ngay khi tôi nghĩ rằng bầu không khí xung quanh cô đột nhiên thay đổi, Charlotte nói với giọng trầm.

“Bây giờ, hãy lắng nghe cẩn thận nè.”

Thái độ của Charlotte nghiêm túc hơn trước.

“Mạng sống của chúng ta đang gặp nguy hiểm.”

Charlotte nêu ra điều tôi muốn nói trước mặt tôi.

Và cô nói với tôi rằng chính chúng tôi đang gặp nguy hiểm, không chỉ mình cô.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỦNG HỘ TÔI QUA:

BIDV

VIETQR

NGUYEN TIEN LUC

6910814828

BIDV-CN DONG THAP PGD MY THO

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading